

Vinařství Olbramovice

Autor: Jan Kašpar

Studie vinařství v minimalistickém duchu vytvořila nenápadný leč ikonický exteriér, v němž se skrývaly prostory s atmosférou starých zaklenutých sklepů. Po zpřesnění a zefektivnění konstrukcí v dalším stupni se tento duch částečně vytratil a „oblouky“ zůstaly pouze na žebrech hlavního sklepa, kde nepředstavují funkčně neoptimálnější uspořádání.

Snaha o minimalizaci použitých výrazových prostředků vede až k eliminaci některých funkčních prvků – jako jsou např. zastřešení nad vstupy a jejich zvýraznění či okna do pobytových místností nad úroveň terénu. V důsledku upřednostnění estetických požadavků na jednotnost fasád lze označit za nedostatečně větraný prostor pro sušení slámového vína – na místnost o ploše cca 200m² připadají dvě nevelká a skleněným zábradlím ještě zmenšená francouzská okna – prostředí s optimálním suchým chladem by se zde dosahovalo jen obtížně.

Doplňen oproti studii byl naopak druhý výtah, jehož potřeba zde není nijak zdůvodněna a u takto malého a neintenzivně využívaného objektu jde málo ekonomické řešení.

Pro větší názornost a srozumitelnost projektu by u takto členitých staveb měly být dokumentovány i „vnitřní“ fasády – v tomto případě pohledy z terasy na jednotlivé z ní vystupující objekty. Konstrukce terasy vykazuje obvyklé (a i při realizacích se často vyskytující) slabiny, jako je nedostatečná síla spádové vrstvy (16 cm místo cca 30 cm) nebo napojení na okolní nasypaný terén bez adekvátního přechodu (řez A-Á, B-B', det. 3, 4). Obdobné disproporce jsou u jinak správně navržené vegetační střechy, kde vychází spádová vrstva na 0-36 cm, přičemž celková tloušťka skladby je uváděna jen 45 cm (skladba S1).

Skladby podlah odpovídají provozním požadavkům, za upřesnění by stálo složení tepelných/akustických izolací, jejichž volba do mokrých prostorů s vysokou zátěží není snadná a mnohdy vede v praxi k úplné eliminaci izolantů v podzemí.

Volba konstrukčního materiálu, dimenze a statické schéma je zvoleno optimálně, za pozitivum lze označit sjednocení do jednoho byt poměrně velkého dilatačního celku, což eliminuje vlhkostní rizika u podzemní části stavby, jejíž hydroizační systém je též správně navržen.

TZB je popsáno ve standardním rozsahu, produkce odpadního tepla z chlazení není energeticky využita. Pátevní kanalizace přehledně prochází podálnou osou objektu, při takovéto délce vedení by studenti měli být upozorněni na potřebný počet revizních šachet, skutečnou hloubku/převýšení potrubí (což je zde cca 2m) a její dopad na konstrukci základů a hydroizolaci spodní stavby.

Interiér svým pojetím odráží architekturu stavby a autorova touha po minimalistickém výrazu se i zde projevuje částečnou eliminací některých prvků (přesah desky pultu), ale často potlačovaný nábytkový sokl si pultu vhodně zachovává.

Jak v architektuře tak technickém řešení je patrná snaha autora hledat jednoduše vypadající provedení, v některých dílčích bodech a detailech lze však nalézt snadno přehlédnutelné nedostatky

Navržené hodnocení: **C**

Ing.arch.Pavel Šmelhaus